

Harald Blaatand flygtede, at de fangede Sven Tveskæg, og at de endelig knustes i Slaget ved Hjørungavaag. Alle fire Tildragelser omtales ogsaa hos ældre Historikere og i gamle Skjaldevers, men intetsteds nævnes Jomsvikinger! Ganske tilsvarende Forhold viser sig rundt om, og man skulde synes, at ingen mere kan lukke Øjnene for, at de senere Historie-skriveres Fylde skyldes historisk Kunst, ikke en indbildt rig Tradition, der ogsaa modbevises af de talrige Fejltagelser. Naturligvis er det kedeligt, at vi maa opgive vor Tro paa at have Adgang til en rig Kundskab om disse fjerne Tider, men saaledes er det jo gaet paa saa mange Omraader, hvorover Kildekritiken har kastet sit skarpe Lys, og det kan ikke nytte at dække over, at det i den Henseende ikke staar bedre med vor ældre Historie. Hvor vidt man i Enkelthederne vil følge Weibull, det skal jeg lade staa hen; den afgørende Betydning af hans Undersøgelser ligger i den Klarhed, man derved har faaet over hele Traditionens Udvikling.

Kr. E.

Hermann Hallwich, der i 1879 udgav to Bind Aktstykker vedrørende Wallensteins sidste Aar (*Wallensteins Ende*), har nu udgivet *Fünf Bücher Geschichte Wallensteins*, 1—3. Bd., Leipzig 1910. Det er denne Gang W.'s tidligere Historie indtil hans Afsættelse 1630, som er Genstanden for en Fremstilling i de to første af Bindene, medens 3dje Bind indeholder en Aktstykkесamling. Hallwichs Opfattelse af W. som det ubetinget store Menneske, hvem Fjender og Bagtalere har stræbt at mishandle i hans Liv som efter hans Død, er ogsaa her den herskende. Navnlig hævder han W.'s loyale Handlemaade mod Kejseren; han var Forfægter af Kejsertanken, og han var tillige den, der tidligt havde Øjet aabent for den Fare, som truede det tyske Rige fra Gustav Adolf. Værket har saaledes en bestemt apologetisk Tendens, men den Jernflid, hvormed Hallwich i mange Aar har gennemarbejdet Arkiverne, baade offentlige og private, giver det selvfølgelig en ikke ringe Værdi; til danske Kilder har han dog ikke søgt. Adskilligt, ogsaa nogle Breve (ikke egenhændige) fra Kristian IV, til Oplysning om hans Deltagelse i Trediveaarskrigen, er der Grund for danske Forskere til at lægge Mærke til.

J. A. F.